



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 173
din 19.03.2009

Dosar nr: 628/2008

Petiția nr: 11500/03.09.2008

Petent: S I

Obiect: Discriminare generată de omisiunile prevederilor Legii 164/07.04.2001 privind pensiile militare de stat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1.S I

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării, cu sediul în loc. București, Strada Izvor, nr.3-5, sector 5

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. **11500/03.09.2008**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 11987/15.09.2008 și 11988/15.09.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. În conținutul citațiilor, a fost ridicată din oficiu excepția materială de necompetență a CNCD. La audierile din data de 16.10.2008, părțile au fost prezente.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin memoriul înregistrat cu nr. 11500/03.09.2008, petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că, Legea nr. 164 din 07.04.2001 privind pensiile militare de stat face o discriminare privind angajații civili din unitățile militare, neacordându-le niciun drept de care să beneficieze la pensie. Acesta precizează că, deși a avut funcția de inginer proiectant într-o unitate militară, lucrând alături de militari și respectând aceleași regulamente militare timp de 17 ani, nu are aceleași drepturi cu colegii săi militari.

Prin adresa cu nr. 13878/29.10.2008, petentul a susținut că, în urma ridicării excepției de necompetență de către CNCD și în timpul audierilor, C.N.C.D.-ul este organul cel mai îndreptățit să se pronunțe pentru evidențierea discriminării la care a fost supus prin legea 164/2001, fiind discriminat prin omisiunea legii cu privire la cadrele civile.



Susținerea Ministerului Apărării

Prin adresa cu nr. **13883/29.10.2008**, Ministerul Apărării a invocat excepția necompetenței materiale a C.N.C.D.-ului ținând cont de faptul că petentul consideră că discriminarea la care este supus ține de modul de legiferare a unor situații juridice iar competența de soluționare a excepțiilor referitoare la neconstituționalitatea legii revine Curții Constituționale iar competența de modificare a actului normativ care stabilește categoriile de persoane cărora li se adresează Legea nr. 164/2001 revine Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui nr. de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot.

De asemenea, reclamatul invocă și lipsa calității de reclamat a Ministerului Apărării, având în vedere că nemulțumirea petentului este îndreptată împotriva prevederilor Legii nr. 164/2001 și nu împotriva unei activități desfășurate de Minister. În același timp, Ministerul Apărării invocă lipsa probelor în susținerea afirmațiilor sale. Pe fond, Ministerul Apărării a solicitat respingerea cererii ca nedovedită și neîntemeiată deoarece în speță se face referire la două categorii de persoane cu statute socio-profesionale diferite și a căror activitate este stabilită prin legi distincte, nefiind vorba de aceeași categorie profesională așa cum prevede OUG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, conține dispoziții discriminatorii în sensul că au fost omise prevederi în ceea ce privește drepturi ale cadrelor civile din Ministerul Apărării.

În drept, având în vedere prevederile legale în vigoare, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege.

Acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrulul legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

În condițiile în care, în acest caz, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia”, cu atât mai puțin Consiliul Național



pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA ANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

